

Voorwoord

Van 't een komt 't ander

Een nieuwe uitgave van de heemkundekring Stad en Lande van Tholen ligt voor u. Door het vele werk aan ons boek 'Gevallen en gebroken' is de uitgave van dit jaarboek vertraagd. Maar de inhoud is er niet minder om. Het is een boekwerkje waarin leden van de vereniging, en anderen, in verhalen verslag doen van hun onderzoekswerk.

Zo kreeg Jannie Gunter-Knulst bij familieonderzoek een driehonderd jaar oude notariële akte onder ogen en beschrijft ze aan de hand daarvan het avontuur van de mannen van Sint-Maartensdijk die een Frans schip kapen bij Yersekeendam.

Wat enkele foto's ons te zeggen hebben, blijkt uit het verhaal van Kees Fase en Ben van den Aarssen, 'Die storm van 1911...'.

De familienaam Van Vrijberghe is zeker niet onbekend voor het eiland Tholen. Ton Romeijn kwam in zijn onderzoek naar de regenten die tijdens de Republiek in de stad Tholen een regeringsambt vervulden, een verhaal op het spoor van de burgemeesterszoon Bonifacius van Vrijberghe die een reisje naar Parijs maakte. Hij doet hier verslag van.

Albert L. Kort doet onderzoek naar de geschiedenis van de veldwacht in Zeeland. Hij schrijft een interessant verhaal over een veldwachter van Oud-Vossemeer die in 1851 zijn congé kreeg.

Het boek zou niet compleet zijn als daarin geen aandacht zou zijn voor onze streektaal. Het Thoolse dialect komt naar voor in een bijdrage van Jopie Meerman over haar jeugdherinneringen.

'Wie schrijft, die blijft', wordt wel eens gezegd en daar zit wat in. Maar het geschrevene blijft ook. En dat is belangrijk omdat het verleden ons kan helpen het heden beter te begrijpen. Belangstelling voor onze geschiedenis is meer dan alleen maar nostalgie naar een verloren wereld. Voor wie er oog voor heeft, is geschiedenis letterlijk en figuurlijk een onvoltooid verleden tijd. Schrijven over het verleden is als het maken van een legpuzzel waarvan honderden stukjes ontbreken. Ik nodig de lezers uit om mee te schrijven over de geschiedenis van het Thoolse land. Om mee te helpen stukjes van de puzzel in elkaar te passen. En soms vindt de puzzelaar precies het ontbrekende stukje dat opeens nieuw licht werpt op een tot nu toe raadselachtig fragment.

Ik hoop dat veel onderzocht wordt. En dat er zoveel kopij bij de redactie aangeleverd wordt, dat we niet meer kunnen volstaan met één uitgave per jaar, maar dat het er meerdere mogen worden. Aan u het woord.

De voorzitter,
Wally Blaas